

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 122.

Femte Session.

39te Møde.

Tirsdagen den 29de November.

(Fortf.)

Krigsministeren: I Anledning af den sidste arede Rigsdagsmands Uttringer angaaende Ulsrød Fabrik, som han mener, at Krigsbestyrelsen sætter en ugrundet Pris paa at beholde, og i hvilken Anledning han kaster en Skygge paa Krigsbestyrelsen, som om den var eensidig, skal jeg bemærke, at jeg for mit personlige Vedkommende aldeles ikke sætter Priis paa at beholde denne Fabrik. Det vilde tværtimod for Krigsbestyrelsen være det Unseligste ikke at have en saadan Fabrik at bestyre. Det vilde for Krigsbestyrelsen være det Simpleste, at man havde et stort Marked, paa hvilket man kunde søge Klædet ud; derved vilde undgaaes mange Bidløstigheder og Administrationsuleiligheder. Men et saadant Marked høves ikke. Der er for Tiden ingen Fabrik, som har vilst sig tilbøielig til at levere det til Militairetaten fornødne Klæde under de Betingelser, som Militairetaten stiller. Naar Krigsministeriet vil slutte Accord med en eller anden Fabrik enten her i Kongeriget eller f. Ex. i Hertugdømmerne og give den Tilsgn om, at den udelukkende skal forsyne Militairetaten med det fornødne Klæde, eller opgive et bestemt Quantum Klæde, som den kan være vis paa hvert Aar at komme til at levere til Militairetaten, saa troer jeg, at Militairetaten kunde slutte en saadan Accord paa antagelige Betingelser; men derved blev jo oprettet et Monopol for denne ene Klædefabrik, og dertil anseer Ministeriet sig ikke berettiget (Tilskærning: Saa maa det beholde Monopolet selv!). Forresten er der nu, da Toldlinien mellem Hertugdømmerne og Kongeriget er ophævet, en

større Concurrance end hidtil i Fabrikationen og Affætningen af Klæde, og det er muligt, — jeg er ikke saaledes inde i denne Sag, at jeg kan sige noget Bestemt derom, men jeg antager det som en Mulighed, — at der vil aabne sig Udsigt til, at man navnlig fra Holskeene kan skaffe sig Klæde af den Bestkaffenhed og til de Priser, som Militairetaten ønsker. Altsaa, isald den Forudsætning, Ministeriet saaledes nærer, realiserer sig, saa er der jo en Mulighed for, at Militairetaten kan blive forsynet med forvarligt godt Klæde, uden selv at have en Fabrik. Det kan være Militairetaten ganske det Samme, hvorfra den faaer det fornødne Klæde, naar det har de Egenfaber, som man sætter Priis paa; men Militairetaten kan ikke binde sig til at tage Klæde fra nogen bestemt Fabrik. Den har den samme Frihed i sin Handlemaade, som enhver Privatmand har, til at tage sit Klæde, hvor den vil. Med Hensyn til, hvad den arede Rigsdagsmand yttrede om Gjenoprettelsen af det første Dragonregiment, da kommer jeg tilbage til, at sagkyndige Folk af Faget ansee en saadan Gjenoprettelse for nødvendig, og paa deres Mening lægger jeg større Vægt end paa den modsatte Mening, som er udtalt her i Salen.

Møllen: Naaget den arede Krigsministers Forlangender ikke i Almindelighed indskrænke sig til at være lempelige, forekommer det mig dog, at det sidste, nemlig Summen til Oprettelsen af et nyt Dragonregiment, er et af de meget extraordinaire. Den arede Krigsminister vil sandsynligviis derved tilfredsstille et dobbelt Krav, nemlig i organisff og tactisff Henseende, og han har i sidste Henseende navnlig paaberaabt sig Sagkyndiges Dom og Mening om denne Sag. Hvad den organisff Fordring angaaer, da er den jo begrundet i